

شکست القاعده و سرنگونی طالبان، یعنی اصلی‌ترین پشتیبان‌های خارجی جدایی‌طلبان سین کیانگ بود. در طول جنگ امریکایی‌ها ۲۲ جنگجوی اویغور را در اردوگاهی در گوانتانامو دستگیر و بازداشت کردند (ژانویه ۲۰۱۲، ۳۰). اقدامات نظامی ناتو در افغانستان و جاهای دیگر منجر به تضعیف قابل توجه القاعده و برکناری موقت طالبان از قدرت شد. با این حال این گروه‌ها به لطف بندرهای امن پاکستان، از جمله مناطق قبیله‌ای فدرال (FATA) نهایتاً شکست نخوردند. به

همین دلیل امنیت مرز چین با افغانستان و پاکستان توسط نیروهای نسبتاً قوی مسلح تأمین شده است، اما غیرقابل نفوذ نیست. حمایت از جدایی‌طلبان اویغور توسط طالبان و القاعده محدود بود، ولی آنها هنوز از افراط‌گرایان و جهادی‌های فعال در منطقه سلاح و مواد منفجره دریافت می‌کنند (کام ۲۰۱۷، ۱۹۳، ۱۹۴). به قدرت رسیدن مجدد طالبان در افغانستان در آگوست سال ۲۰۲۱ به طور بالقوه امکان این حمایت را افزایش می‌دهد.

ایالات متحده طی یک دهه در دو جبهه اصلی جنگ جهانی با تروریسم - افغانستان و عراق - درگیر بود و هزینه‌های هنگفت مالی، تجهیزاتی و انسانی را نیز متحمل شده است. می‌توان ادعا کرد که امریکایی‌ها در جنگ جهانی علیه تروریسم شکست مضاعفی را تجربه کرده‌اند. اولاً تلاش آنها نتایج مورد انتظارشان از جمله ثبات در کشورهای اشغال شده و تحکیم نفوذ در آنها را به دنبال نداشت. ثانیاً باعث شد آنها از مناطقی که حتی از اهمیت ژئوپلیتیکی (جغرافیایی سیاسی) بیشتری برخوردار بودند، یعنی آسیای شرقی و آسیای جنوب شرقی غفلت کنند. (دانمارک ۲۰۱۵، ۱۶). در حال حاضر واشنگتن تلاش می‌کند راهبرد خود را به سمت این مناطق و به شکل گسترده‌تر به کل کشورهای آسیای شرقی و آسیای جنوب شرقی تغییر دهد تا موقعیت مسلط خود را در این مناطق حفظ کند. چین به نوبه خود از فرصت جنگ جهانی علیه ترور برای رشد اقتصادی چشمگیر (تولید ناخالص ملی از ۱۰۳ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۱ به ۱۴۰۷ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۰ جهش کرد) و توسعه فناوری و نظامی استفاده کرد. همچنین چین نفوذ خود را در نقاط مختلف جهان، بویژه در آسیا و آفریقا تقویت کرد. پکن از این نکته آگاه است که چرخش واشنگتن به سوی آسیای شرقی و آسیای جنوب شرقی در درجه اول علیه چین است که سرعت در حال رشد و قوی شدن است. با این حال جمهوری خلق چین تاکنون از رویارویی آشکار با ایالات متحده اجتناب کرده است که می‌تواند مانع از دستیابی به هدف راهبردی اصلی ایالات متحده شود، از جمله چین با ایجاد محیط داخلی و خارجی با ثبات امکان ادامه گسترش

با وجود برخی ملاحظات جمهوری خلق چین با تهاجم امریکایی‌ها به همسایه چین مخالفت نکرد و در زمینه به اشتراک گذاری اطلاعات درباره گروه‌های جهادی فعال در منطقه با ایالات متحده همکاری کرد